

אומרים בתחילה: **מה אנו מה חיינו וכו'**, ואנו מקטינים עצמנו מאד, ואחר כך אנו אומרים: **אבל אנחנו עמך בני בריתך וכו'**, שאחר כך אנו מחזקים עצמנו ומרימים את עצמנו, ואנו מספרים את גדלתנו ומתפארים, שאנחנו עמו בני בריתו, זרע אברהם יצחק ויעקב וכו', כי כך צריכין להתנהג בעבודת השם כנ"ל, ועיין מזה ספר הראשון בסימן רפ"ב, על פסוק: **אזמרה לאלקי בעודי**.

אוצר היראה - עצות
ברית מ"ח-נ"א

עצות

על ידי הבל היופי, דהיינו שאינו נשמר מיופי הנשים, על ידי זה באים לחן של שקר, כי יש כמה מיני חן של שקר שעושים בני אדם בעמידה ובאכילה ובדבורו עם אנשים וכו', ועל כל דבר יש חן אחר מיוחד. וכל אלו מיני חן של שקר באים על ידי שלא נזהר מיופי הנשים.

על ידי הבל היופי באים לעניות. על ידי ניאוף נפסק הנשימה, שהוא עיקר חיות האדם, ועל ידי זה נתייבשין לחות הגוף; ועל ידי זה נתקלקל המוח והשכל, כי עיקר השכל, על ידי לחות ושמיים שבגוף. ועל כן כל המשוגעים נעשין על ידי ניאוף כידוע. וכן שאר בני אדם שאינם משוגעים ממש, אבל יש בהם חסרון ובלבול הדעת הרבה, הכל בא על ידי ניאוף שמייש לחות הנשימה שבגוף, שעל ידי זה נתקלקל השכל כנ"ל.

על ידי יראה, דהיינו מורא שמים ומורא רבך ומורא אב ואם, נצולין מיפי הנשים ומחן של שקר וזוכין לעשירות.

תפילה

לקוטי תפילות א', ס'
תש"ה-תש"ז

ובכן תזכין ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מחן של שקר ומהבל היופי, ולא אחמד ולא אתאווה בלבבי הבל יופי הנשים, ולא אסתכל עליהם, ולא אתור אחר לבבי ואחר עיני כלל, כמו שכתוב: **אל תחמד יפה בלבבך, כי בעד אשה זונה עד כבר לחם**.

אנא ה', חוס וחמול עלינו במתנת חינום ונדבת חסד, חמול עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ואל תעשה עמנו כחטאינו, ואל תדינו כמפגענו; זכנו לסור מרע, הצילנו מרע כזה, זכנו מעתה להיות **שב ואל תעשה באמת**, חמול על נפשנו הקדושה, והצילנו מני שחת, **הצילני מטיט ואל אטבעה, אנצלה משונאי וממעמקי מים אל תשטפני שבלת מים, ואל תבלעני מצולה, ואל תאטר עלי באר פיה, כי מה בצע בדמי ברדתי אל שחת, היודך עפר היגיד אמתך?** כי איני יודע איך להזהר ולהשמר ממה שאני צריך להשמר, כי אם עליך לבד אני משליך את יהבי. הנני לפניך מלא בוושה וכלימה, עשה עמי מה שתעשה ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים והחזירני בתשובה שלימה לפניך באמת, והצילני מפגם הברית ולא יבא עלי שום הרהור רע ולא שום מחשבה רעה כלל, ותקדשני בקדושתך העליונה תמיד, ותשמרני ותצילני תמיד משקר החן והבל היופי, ותזכני שלא אנהוג בעצמי עם חן של שקר, לא בישיבה ולא בעמידה ולא בהליכה ולא באכילתי ובדבורי עם בני אדם, ובכל שאר תנועות ועסקים עם בני אדם, אשר בני אדם נלכדים באלו החנות של שקר מאד, ומתנהגים בחן מיוחד לכל תנועה ותנועה.

אנא ה', רחם עלי ושמרני והצילני מכל אלו מיני חן של שקר, ולא אלכד בהם כלל

בשום תנועה ובשום עסק, רק כל מעשי יהיו לשם שמים, בלי שום פניה להתפאר למצא חן בעיני בני אדם, חס ושלום, וכל כוונתי בכל תנועותי ועסקי יהיו רק לשמך לבד, להי לבד. ואמשך עלי יראה שלימה תמיד מפניך באמת, ויהיה מורא שמים עלי כמורא בשר ודם, עד שאזכה על ידי היראה להאריך ולהרחיב ולהגדיל ימי ושנותי בקדושתך העליונה; ונזכה להאריך ולהמשך עלינו ועל כל ישראל הארה וקדושה גדולה מתקוני עתיק הנעשין ונמשכין על ידי הצדיקים האמתיים הזקנים שבקדושה.

ועל ידי זה נזכה לעשירות גדול דקדושה, ותשמרנו ותצילנו מתאוות ניאוף תמיד, ותעזרנו שנוכה לרחם על עצמנו, לשמור את הלחות והשמיים שבגופנו, שיעלו אל המוח להשלים ולהגדיל את דעתנו בקדושה גדולה, ולא יצאו לחוץ, חס ושלום, על ידי רבוי משגל חלילה.

ותצילנו מרוח טעות ושגוון, הבא על ידי תאוות המשגל, חס ושלום, אשר על ידי זה נתייבשים, חס ושלום, הלחות והשמיים של הגוף, שמה נעשים כל המשוגעים שבעולם. רחם עלינו והצילנו מזה, ונחוס על גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמותינו, ונזכה לשמור מאד את השמיים שבגופנו; ותצילנו מקצר רוח ומהפסק הנשימה, ותזכנו לאריכת הנשימה, שנוכה להמשך אלינו תמיד רוח חיים דקדושה בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ורגע.

ותשמור את שכלנו תמיד, ונזכה להמשך תמיד בכל עת שמיים קדושים לשכלנו, עד שיהיה שכלנו בוער בהתבוננות גדול דקדושה, ויהיה מוחנו ושכלנו הולך וגדול בקדושה גדולה באמת; ותזכנו לעשירות גדול דקדושה הנמשך מפסולת של הלחות אשר משם נתעשר משה, עד שנוכה על ידי זה להתבוננות העליונה, הגדול והקדוש והנורא מאד, הנמשך על ידי עשירות גדול דקדושה.

ונזכה ליראה ופרייה ודקדוקיה, וימשך עלינו שלושה קוי היראה הכלולים משלוש שלוש, שהם מורא שמים ומורא הרב ומורא אב ואם, בכל חלקיהם ובחינותיהם ותתן פחדך, ה' אלקינו, על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת, וייראוך כעל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם...

מספר אבי הנחל ב'
מכתב פ"ט

מכתב

א. חזק וחזק, ובטח בה', כי לא יעזוב אותך, בכח הצדיק, המהפך הכל לטובה. שלטש שכלו וחכמתו להכיר ולהשיג האמת האמתית, ומוסר עצמו למיתה על האהבה וההתקשרות, אל הצדיק האמת הזך והצח, הצח והמצוחצח...
ב. הבעל דבר אורב על האדם תמיד, והעיקר על אחריתו, בפרט עתה, בדורות

הללו... ואי אפשר לדלג ולקפוץ על הגהינם, שהוא זה העולם, כי אם על ידי כח הצדיק האמת, ועצותיו הקדושות, העמוקות והתמימות ופשוטות מאד, לכל אחד ואחד, בכל מקום ובכל זמן, עד שיכנס ריחות הקדושות מהדיבורים הקדושים בלבבנו, לקיום ולמעשה.

עיקר הגאולה האחרונה, שאנו מקוים ומצפים אליה, הוא רק על ידי הדעת של הצדיק האמת, שהוא בחינת **משה-משיח**, שמשך הדעת בכל דור ודור, לדורות עולם; אבל הוא נתעלם ונסתר בכמה הסתרות שבתוך הסתרות, ואף על פי שהדעת לפני העינים, אף על פי כן, אין רואים אותו מריבוי ההסתרות וההעלמות, והעיקר על ידי עוצם **המחלוקת והקטגוריא שעל הצדיק האמת ואנשיו הכשרים האמיתיים שבדור**, כידוע כאב נגע המספחת הזאת של רבוי המחלוקת וקשיות ומבוכות, שקשה על הצדיק האמת ואנשיו, שכל זה נמשך **מחסרון הדעת**, מחמת קלקולים ופגמים וכו', של הבל העולם הזה.

חזק ואמץ בכל הדברים ששמעת מכבר, ותזכור בכל פעם עוצם גדולות ונוראות כחו של זקן שבזקנים דקדושה, שאנו חוסים בו, שבעוצם כחו בודאי יתקן הכל בעזרת ה' יתברך.

ג. המליצים, הפושעים דרכם לדבר, על פי רוב, בלשון מליצה וחידה, שהוא דבר נסתר בחינת **גניבה**, כי הם **גונבי נפשות ישראל**, על ידי מליצתם; ומוכרים ומוסרים אותם לרשות הסטרא אחרא, שהוא קליפת עמלק, שהוא בחינת כפירות ואפיקורסות.

לעתיך, בעת קץ האחרון, יבוא המשיח לגאול את ישראל, ויעורר זה הניגון הנורא בעולם, ועל ידי זה יגאל את ישראל ויתקן כל העולם, ויגלה לעין כל אלקותו ומלכותו וממשלתו.

מבעריד עוני
המשך (10)

סיפורי מעשיות

**** רבינו הקדוש הלביש סודות הגבוהים שבתורה במעשיות האלו, לעורר אותנו משנתנו, ליראת שמים ולכל טוב, כשקרא אותם ****
... חשבה בדעתה: אם תגיד לו תכף שהיא היא, כשתחזר ותפושט אלו המלבושים ותחזר לפיה, ותהיה שוב יפת תאר כמקודם, יוכל לפל ולגוע; והיא רוצה שיהיה בכשרות כדת והלכה, והחזירה לו הכתב, ואמרה לו, שמצאה הכתב, ותכף נפל חלשות והחיו והבריאו אותו, והיה ביניהם שמחה גדולה.

אחר כך, אמר אותו הבחור: **למה לי הכתב? היכן אמצאה? כי בהכרח היא עכשו אצל איזה מלך, ולמה לי זאת? אבלה כאן ימי חיי!**

והשיב לה הכתב ואמר לה: **הא לך הכתב ותלך ותשאנה** (כי היא נדמית לזכר כנ"ל) ורצתה לילך ובקשה ממנו, שילך עמה גם כן, כי הוא בודאי יקח אותה, והיה הטוב ההוא, אשר יהיה לי, אתן לך חלק גם כן (היינו שהבת קיסר, שנדמית לזכר, אמרה אל הבחור, שלא ידע שהיא בעצמה היא היפת תאר הנ"ל, שילך עמו גם כן, והוא בודאי יקח את היפת תאר ויטיב עם הבחור גם כן). והבחור ראה, שהוא איש חכם (היינו הבת קיסר, שאנו מדברים עליה בלשון זכר כנ"ל), ובודאי ישיג ויקח אותה, ונתרצה לילך עמו והקיסר הנ"ל היה נשאר לבדו, כי הוא היה ירא לשוב אל המדינה, ובקשה ממנו שילך גם כן, כי מאחר שהוא ישוב ויקח היפת תאר, אין לו אימה עוד (כי יחזור המזל), ויוכל להשיבו גם כן...